

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה
והתעמקות בענייני
פרשת
בהר"בחוקותי
תשפ"א

סרקו להורדה

www.rachlin.org.il

**להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.**

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת בהר"בחוקותי תשפ"א – סוד שער הנון

ערב טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן בפרשת בהר"בחוקותי תשפ"א.

היה שבוע קשה, היה האסון במירון. השיעור יהיה לעילוי נשמתם של הנספים, לרפואת כל הפצועים והחולים בכלל, בעם ישראל ובעולם.

יש בפרשה הזו את העניין של השמיטה, שבשנה השביעית צריך לשבות מעבודת האדמה. ויש את העניין של היובל – כל חמישים שנה העבד העברי משתחרר, כמובן משתחרר אחרי שבע שנים אבל אם מגיע הזמן של היובל, אז הוא משתחרר קודם. ביובל גם האחוזות שנמכרו חוזרות כל אחת למקור שלה.

מבחינת הקבלה, השמיטה זה בחינת המלכות, הה"א האחרונה של שם ההוי"ה, והיובל זה בחינת אמא עילאה שזה הה"א הראשונה של שם ההוי"ה.

והעניין של יובל, חמישים שנה – שער ה'ני, ני שערי בינה. יש ני שערי בינה בקדושה ולעומת זה יש ני שערים של הטומאה, רחמנא לצלן. בגלות מצרים היינו בשער הארבעים ותשע של הטומאה. אם היינו חלילה נשארים שמה עוד זמן, היינו שוקעים בשער ה'ני ולא יכולנו לצאת ממצרים. קשה להבין את זה אבל ככה כתוב. ולכן ה' יתברך הוציא אותנו בחיפזון, ולכן יש את העניין של המצות, שהבצק לא הספיק לתפוח וכן הלאה.

גם לעתיד לבוא, בגאולה האחרונה והנצחית, יתפשט שער ה'ני של הקדושה. 'עולם החירות', ככה זה נקרא. אמא עילאה זה עולם החירות, עולם התשובה – באמת 'כלו כל הקצין', רק תשובה מעכבת: תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה – תשוב ה"א.

לעשות תשובה – זה מה שה' יתברך רוצה, שנחזור בתשובה אמיתית, שלמה, "בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך", לעשות תשובה שלמה שלמה שלמה, מאהבה ומיראה, מיראה ומאהבה.

אז שער הז' זה שער שיתפשט בעזרת ה' בסמוך להתגלות משיח צדקנו במהרה. זה בחינה זו "וזרקתי עליכם מים טהורים", שזו מן השפעה כזו שהשם ישלח מלמעלה ויטהר את עם ישראל, ונהיה נקיים וטהורים וקדושים בלי שום חטאים – סיעתא דשמיא, התעוררות מלמעלה.

האם שער הז' יכול להימשך על ידי התעוררות התחתונים? כמובן שכן, כי על פי הקבלה כל התעוררות מלמעלה, בדרך כלל אם זו לא התעוררות שהיא רק מלמעלה, אז היא מתחילה גם מהתעוררות מלמטה. כמו שמתעוררים למטה מתעורר למעלה. אבל לפעמים גם מתעורר למעלה לפני שמעוררים מלמטה. גם מי נותן לך כוח לעורר מלמטה? רק הבורא יתברך. אז זו תמיד התעוררות מלמעלה, תלוי באיזה סדר.

אז גם לפני הגאולה השלמה "חושך יכסה ארץ", ולא עלינו מתפשט שער הז' של הטומאה, זה לעומת זה. שער הז' של הטומאה זה שער של מינות ואפיקורסות, כפירה.

מצד אחד ציפיה לגאולה השלמה, אמונה בה', ביטחון, תשובה, שמירת מצוות, מצד שני שער הטומאה שרוצה למנוע את זה – "זה לעומת זה", זו מלחמה.

מי ינצח? ה' יתברך ינצח כמובן, אבל הס"מ הש"טן עושה את העבודה שלו, מה שהוא צריך לעשות, משתדל בכל הכח כמו תמיד למנוע טוב מבעליו, למנוע את הגאולה השלמה, למנוע את התשובה של הפרט ושל הכלל, עושה תחבולות. כמו שלהבדיל ה' חושב מחשבות "לבלתי ידח ממנו נידח", כך הסטרא אחרא חושבת מחשבות שלא ידח ממנו נידח, לא מוכנה לוותר על שום ניצוץ על שום נשמה.

אנחנו בעיצומו של המאבק הזה, זה לא מאבק שתמיד גלוי, בדרך כלל זה לא מובן לאנשים ולא גלוי, אנשים רואים שהנשמה בסכנה – שהיצר הרע מושך אותה לכיוון לא טוב ואז היא צריכה לברוח ולהתגבר, וכל פעם יותר קשה ויותר קשה, יש יותר פיתויים של היצר הרע וכן הלאה. מה שרואים בדור האחרון הזה, דור האחרון שבאחרון, שיש הרבה דעות מבולבלות ויש הרבה יצרים ויש הרבה הסתר פנים ונסיונות קשים ר"ל.

אז אם הצדיקים יתעוררו הם יכולים לסייע שיתפשט שער הז', בדרך כזו שיחסום וימנע ויבטל את שער הז' של הטומאה, שער הז' של הקדושה יתפשט, שזה השער של התשובה ושער של הצדיקים, השער של אמא עילאה. שממנו ירד השפע מבחינת "וזרקתי עליכם מים טהורים", מן נס כזה מהשמים שאבא שבשמים יעזור לנו – שנוכל להתגבר על כל החושך הזה, כי מי יכול להתגבר? קשה מאוד להתגבר... ולכן אנחנו רואים את תנועת התשובה בדור הזה ברוך ה'! הרבה זוכים להתקרב, להתחזק. גם אני תינוק שנשבה, וברוך ה', שנים, מנסה להתחזק ולחזק, שנזכה.

אז זה ענין של התפשטות שער הז' בזמן שמתקרב כבר לביאת משיח, כהכנה לטהר ולקדש את הנשמות, ובזה תלוי הכל: איזה שער יתגבר – השער של הקדושה או חלילה השער של הטומאה. וגם ה'לעומת זה', זאת אומרת אנשים שמאמינים ביצר הרע, אני יודע אם יש דבר כזה, הם רוצים שיתפשט השער שלהם – כמו שהיה בכל מיני דורות, רשעים גדולים שרצו למרוד בה' יתברך ושהדעות שלהם ישלטו וכן הלאה. זה הסיפור.

ובפרשת בחוקותי, אנחנו רואים שם את ה'חוזה', את ההסכם שיש לנו עם בורא עולם. בורא עולם לא סתם מעניש את הפרט חלילה ואת הכלל חלילה. הכל על פי חשבון, הכל על פי רחמיו שמנסה לרחם. ויש ענין ש'מעלים עין מסוררים' – משתדל להעלים עין כדי שהבן אדם יתעורר ולא יצטרך לקבל עונש, כי אבא שבשמים רחמן. הוא לא רוצה לתת עונש לא לפרט ולא לכלל.

אבל אם יש מקטרגים למטה או למעלה... בעיה! כי הכל הוא מעמיד במשפט. אז אם יש מקטרג, מה שנקרא 'קטגור', אז נערך משפט למעלה, ומזה יכול לצאת חלילה גם כן עונש חמור, תלוי בעבירות תלוי במה שקורה, ולכן אסור לדבר לשון הרע ולקטרג על הפרט או על הכלל, כי זה חלילה יכול

לעורר את המקטרג למעלה ולתת לו כח ולגרום לאסונות ר"ל. ולכן "שומר פיו ולשונות שומר מצרות נפשו".

ובאמת גם בגאולה הראשונה במצרים, משה רבנו כשהרג את המצרי ולמחרת התגלה הדבר, "אכן נודע הדבר" – שהלשינו שהוא הרג את המצרי, אז הוא אמר: וואו עכשיו שיש דלטורין, מלשינים, הוא לא יודע אם תהיה זכות להיגאל.

ולכן כל כך חשוב הענין הזה שלא לעורר דינים למעלה. לנסות לרחם, לוותר, להוריד את הראש שיעבור הגל, כמו שעשה רבי עקיבא: כל פעם שבאה צרה או נסיון – הוריד את הראש והגל עבר. קשה מאוד! מאוד-מאוד קשה.

אנחנו מרגישים בכל רגע ורגע שהמלכות יורדת עוד ועוד בתוך הקליפות, כדי להוציא משם את אחרוני הניצוצות, וזה גורם ל"חושך יכסה ארץ", ונשמות הצדיקים גם יורדות עימה, ולכן הקושי הגדול מאוד-מאוד, מאוד-מאוד...

אמרו כבר חכמים שבדורו של משיח יהיה קשה מאוד לשמור על היהדות, הדבר הכי קל, קטן, יהיה כקריעת ים סוף. אנחנו רואים את זה שזה לא אותו דבר לקיים מצוות היום או כמו לפני שלושים שנה. מצד אחד יש התעוררות גדולה מצד שני זה לא פשוט: יש הרבה בלבולים, הרבה נסיונות, ה' יעזור!

"בחוקותי", יש שמה את ה'חוזה' ומה יגיע לנו אם נתנהג יפה. הרי כתוב ששכר של המצוות זה לא בעולם הזה, זה בעולם הבא, אז צדיק ורע לו אין קושיה כי הוא לא מקבל, הצדיק לא מקבל כאן את השכר, השכר זה לעתיד לבוא אחרי הגאולה השלימה – אז נקבל את השכר. אם כן יש את המלחמה הזו.

והשכר הכתוב שם ב"בחוקותי", השכר הטוב שנקבל אם נלך בדרך הטובה, וזה שכר גשמי ממש – בפרט ובכלל: פרנסה כמו שאומרים, בריאות, ביטחון, כל הסעיפים שעם ישראל צריך, שישב בארצו, שיהיה לו טוב, שיהיה ביטחון, כל מה שצריך.

ומה יקרה אם חלילה לא שומרים מה שצריך לשמור, אז גם כן מתחילים העונשים מהקל אל הכבד, מהקל אל הכבד. ויכול לעצור ר"ל את הגשם שלא יהיה גשם, ואז אין יבול, ואז מתחיל רעב, וזה יכול להיות יותר גרוע ויותר גרוע, עד מצב שבאים שונאים וכובשים את הארץ ועושים מה שעושים, שזה מה שקרה בבית ראשון ובבית שני עד הגלות המר. זאת אומרת בהתאם לעבירות שעושים ככה העונשים החמורים שמקבלים.

למה ה' יתברך צריך את כל זה? הוא לא צריך את זה בכלל. זה בשבילנו. כל התורה והמצוות שאנחנו עושים זה כלים לקבל את השפע הנצחי לעתיד לבוא, וה' יתברך ברא את העולם כי רצה להיטיב לנבראיו. כדי להיטיב לנבראיו הוא קבע שצריך שהנבראים יתגברו על יצרם הפרטי והכללי, יקיימו את התורה והמצוות בדרגה הכי גבוהה שהם יכולים, לשם שמים, כמה שיותר זך קדוש וטהור. ועל פי המאמץ – השכר.

כמובן לא צריך לעשות בשביל השכר אבל ככה הוא קבע: שאדם הוא מצד אחד "חלק אלו-ק ממעל", יש נרנח"י קדושים – נפש רוח נשמה חיה יחידה מצד הקדושה, מצד שני הבן אדם בתוך גוף גשמי – כמו שבהמה אוכלת וישנה וכל מה שגוף של בהמה עושה, גם בן אדם יש לו אותו דבר, צריך לאכול ולשתות, פריה ורבייה, כל מה שיש. אז החיבור הזה מאוד-מאוד קשה, מאוד-מאוד קשה. זה בתור בן אדם פרטי.

וגם להיות "ממלכת כהנים וגוי קדוש" שזה מה שנבחרנו להיות – עם ישראל, זה קשה מאוד-מאוד-מאוד! מאוד! כי זה לא שה' יתברך ציווה עלינו וזהו – אנחנו נקיים, הכל סבבה! למה

לא? מה זה רע לעשות מצוות? זה כיף לעשות מצוות! אז למה לא נעשה את המצוות? אנחנו עושים! אבל יש את ה'לעומת זה' כמו שהזכרנו קודם, יש את היצר הרע הפרטי של האדם הפרטי, והכללי שנלחם נגד עם ישראל, ולא רוצה שנקיים תורה ומצוות ומעשים טובים. המלחמה הזו קשה! מאוד-מאוד!

לא הצלחנו עד היום לעשות באמת נחת רוח כמו שצריך באמת, שכל עם ישראל יחזור בתשובה בארץ ישראל, ושתשרה השכינה כבר בקודש הקודשים, בית המקדש ירד מהשמים, עוד לא זכינו. זה בדרך בעזרת ה'! אבל לא זכינו בשלמות הזו. ותאמינו לי כמה צדיקים וקדושים וצדקניות היו וישנם בעם ישראל בכל דור ודור, ואיזה מסירות נפש, כמה אנשים מתו על קידוש ה', וכמה מצוות עושים במסירות נפש, וכמה תלמידי חכמים עובדים לשם שמים בכל דור ודור, ובקושי מתפרנסים ומוסרים את נפשם על התורה ועל העבודה, וכל הזכויות העצומות של עם ישראל שאין לשער בכלל!

ובכל זאת עדיין הגאולה השלמה לא הגיעה, ועדיין אנחנו לא ממש בדרגה שאנחנו צריכים להגיע של – "ממלכת כהנים וגוי קדוש", "כאיש אחד בלב אחד", הקומה הזו, נקרא לה, הולכת וגדלה אבל עדיין היא לא הגיעה לשלמות שלה. יש עדיין הרבה ניצוצות שעוד לא התקרבו, ויש כאלה שהיו קרובים והתרחקו, והמלחמה בעיצומה. וצריך להבין את הדבר, צריך להבין מה קורה בעולם הזה, ולהתפלל, ולעשות כל מאמץ כדי שהקדושה תנצח על ידי התעוררות שלנו! של עם ישראל! כי אז תהיה נחת רוח גדולה מאוד לה' יתברך. ואם אנחנו לא נתעורר אלא רק על ידי יסורים ר"ל – זה צער גדול לאבא שבשמים וצער גדול לשכינה הקדושה, צער גדול מאוד! אין צער כמו הגלות וצער השכינה הקדושה!

לכן אנחנו צריכים לעשות כל מעשינו לשם שמים, להקים שכינה מעפרה, ולהציל אותה מכל היסורים, ושתשמח על ידי זה שאנחנו מתקנים את כל מעשינו מחשבותינו ודיבורינו בעזרת ה', ועובדים בדרגות לשמה – הדבר הזה גורם נחת רוח לשכינה הקדושה והיא מְתִיפָה בפני בעלה, קודשא בריך הוא, וזה גורם לייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, ואז שם ההוי"ה שלם: "יהוה", שם ההוי"ה שלם, ואז כל השפע זורם כמו שצריך, הכל... העולם הזה יתוקן ונגיע בעזרת ה' לעולם הנצחי והאמיתי. כי כרגע זה עולם השקר – רובו רע מיעוטו טוב.

זה תלוי בנו, תלוי בנו בעם ישראל, בכל אחד ואחת: שנעשה את העבודה מתוך שמחה, מתוך מסירות נפש, מתוך התעוררות גדולה, עצומה, וזה קשה! כי אנחנו בתוך הגוף הגשמי, בתוך עולם גשמי, עולם שנראה "עולם כמנהגו נוהג", ואבא שבשמים רוצה שאנחנו "נתקן עולם במלכות שדי". זה הופכיות לגמרי מעולם כמנהגו נוהג.

והטבע של האדם שחלילה יוכל להגיע למצב של מקיים תורה ומצוות בתור 'מצוות אנשים מלומדה', מתוך הרגל לא מתוך התעוררות. ואבא שבשמים רוצה את הלב, רוצה את פנימיות דפנימיות דפנימיות הלב, על כל זה בא רבינו הבעש"ט הקדוש, ושאר הצדיקים, אבל הרבה בזכותו – לעורר את הלב של עם ישראל, שבאמת באמת נעבוד בתוך הפנימיות בלב נקינקי לעבודתו יתברך.

ועכשיו אנחנו מתקרבים לחג השבועות, שזה גם זמן של קבלת התורה וגם זמן של היארציט, ההילולה, של רבינו הבעש"ט הקדוש – צריך להכין את הלב גם לקבל את התורה הנגלית וגם לקבל את הסוד של התורה. בתוך הסוד של התורה – לקבל את המעיינות של רבינו הבעש"ט הקדוש, "יפוצו מעיינותיו חוצה", בחינת החסידות, וגם שיתפשטו המעיינות של המשך דרכו של רבינו הבעש"ט הקדוש – 'דרך עץ החיים', כדי להכשיר את כל הדור לעבודתו יתברך בעזרת ה' לשם שמים, מתוך בחירה ושמחה והתעוררות!

יהי רצון שזוכה! לחיים! לחיים! לחיים! לשמוח ולהתגבר לעבודתו יתברך!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום, חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואינסופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו!

אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון אינסופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוס! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לנו לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוס, כי דלוננו מאד! אנא רחם עלינו!

יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם! רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!